

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Lacko Agata

UTORAK - 7.30 + Stipo Marjanović god. i roditelji

SRIJEDA - 7.30 + Kosec Stjepan i Agata

ČETVRTAK - 7.30 + Kosec Ivan i Marija

PRVI PETAK - 7.30 + Mišak Josip (Varaždinska 84)

Klanjanje u 19.30

SUBOTA - 18.00 - skupna misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 9. KROZ GODINU

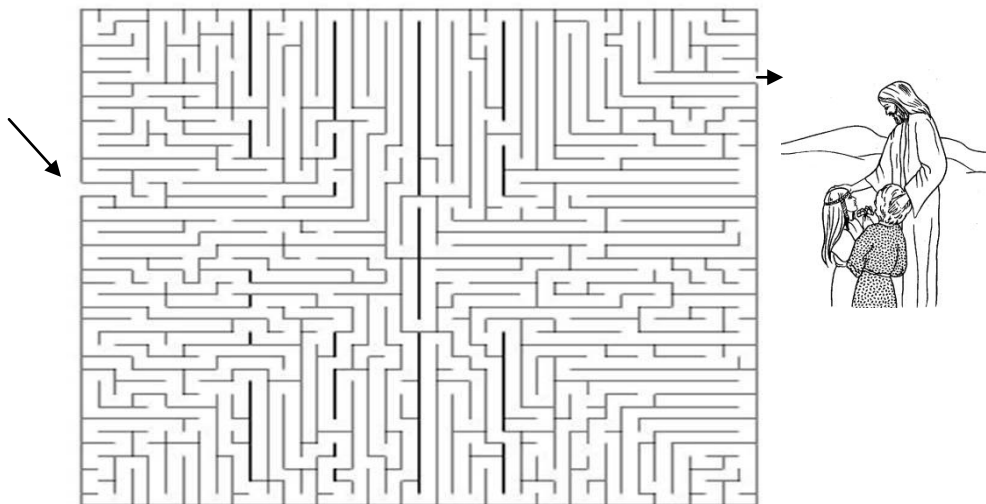
7.30 + **župna**

9.30 + **Novosel Josip i Buhin Ivan**

11.00 + **Vugrinec Helena i Stjepan i Šenjug Franjo**

AKTIVNOSTI: susret ministranata - subota u 11, dječji zbor - četvrtak u 19

ŽUPNI VJERONAUČ: prvopričesnici - subota u 9, firmanci - četvrtak 17

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 14 (118)

27. veljače 2011.

8. NEDJELJA KROZ GODINU

"Ja lutam presretan ovom divnom zemljom
il' kiša pada il' sunce sja
ja uvijek dobre sam volje,
uvijek radosno pjevam,
u mom srcu tuga neće naći stan.

Svi ljudi svijeta su moja draga braća.
Nek' im je radostan svaki dan
i neka pjevaju sa mnom
pjesmu hvale svom Bogu
koji stvorio je tako divan svijet.

Ja lutam presretan ovom divnom zemljom
od sreće srce mi smije se
jer sve brežuljke i šume i sve potoke bistre
od davnine za me stvorio je Bog.

On je rekao: pogledajte ptice,
nijedno proljeće ne siju,
a ipak žive i pjevaju po stablima zelenim
i livadama cijeli Božji dan."

Sv. Franjo Asiški

Popričesna molitva

Gospodine,
nahratio si nas
darom spasenja.
Još te molimo:
ovim otajstvima
vremenite okrepe
privedi nas
zajedništvu
života s tobom.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

U današnjem Evanđelju Isus nam govori nadasve utješne riječi: „Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući.“ Ali kako ne biti zabrinut za svoju budućnost, za golu egzistenciju kad vidimo u kakvoj smo gospodarskoj situaciji. Mnogi ljudi ostaju bez posla, mnogi su na „minimlcu“, mnogi mjesecima nisu primili zasluženu plaću a većina ljudi jedva krpa kraj s krajem. Sve je to doista veliki problem koji tišti većinu ljudi i zbog čega su krajnje zabrinuti.

I kako se onda ne brinuti? Nije li ova briga za golu egzistenciju posve opravdana? Što je zapravo Isus htio reći gore spomenutim riječima? Svakako da nije mislio reći kako se čovjek ni za što ne treba brinuti; pa On se sam brinuo da mu ljudi koji su ga slijedili ne ostanu gladni, pa kad je trebalo i čudo je učinio. Ovdje je riječ o tome da se čovjek koji je vjernik ne brine tjeskobno, da zbog poteškoća ne zapada u očaj i beznađe. Pravi vjernik treba računati s Bogom, treba imati pouzdanje u Božju providnost.

Jer Bog nije samo stvorio svijet, nego se i brine za njega i vodi njegovu sudbinu. Otkud mi to znamo? Pa, Isus nam je rekao, čuli smo ga danas: „Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno.“ I Isus za primjer navodi ptice nebeske koje bezbrižno žive, a hrani ih Otac nebeski. Ako su Bogu važne ptice, kako mu ne bi bio važan svaki čovjek!/? Kako mu ne bi bio važan svaki od nas! Na to Isus podsjeća kad dvaput ponavlja istu misao: „Ne budite zabrinuti...“

Tjeskobna briga uništava čovjeka. Mi to danas zovemo stresom. Takova briga, odnosno stres ubija životnu radost. Psihijatrijske bolnice i čekaonice prepune su zabrinutih ljudi, tjeskobno zabrinutih. Prva zadaća liječnika jest pomoći im da se ponovno nauče radovati, da odbace svoju pretjeranu zabrinutost i tjeskobu. Čovjek u tjeskobi je okrenut samome sebi, vidi samo svoje probleme, ne vidi nikoga pokraj sebe. Mi ne smijemo biti takvi. Iako smo zabrinuti nemojmo pasti u tjeskobu i malodušje.

Pokušajmo učiniti sve što je u našoj moći da riješimo svoje probleme, odričući se možda velikih planova i očekivanja, a kad smo to učinili, onda sve ostalo prepustimo u Božje ruke. Tako nam danas poručuje naš Učitelj. Ako nam On tako govori, onda ga i poslušajmo!

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Bogati industrijalac upita monaha:

"Što radiš u svome zvanju?"

"Ništa", odgovori monah.

Industrijalac se prezirno nasmije:

"Nije li to lijenost?"

"Nije! Lijenost je većinom mana vrlo aktivnih ljudi."

Kasnije je rekao novacima: "Nemojte ništa činiti i sve će biti učinjeno. Da čovjek ništa ne čini, uistinu se traži mnogo posla - pokušajte!"

Thomas Merton, monah, govori na sličan način o ljudima koji za sebe misle da su veliki duhovni radnici a: "...aktivnost proždire sav njihov život, a navezanosti ga guše. Nutarnja je samoća za njih nemoguća. Oni je se boje. Čine sve da joj mogu uteći. Veliki su promicatelji beskorisna posla. Vole organizirati sastanke, bankete, vijećanja i čitanja... skupe stotinjak ljudi u prostranu sobu *da bi mogli* puniti zrak dimom, mnogo bučiti i smijati se jedan drugome, pljeskati rukama i napokon oteturati kući čestitajući jedan drugome uvjereni da su učinili velike stvari u proširivanju kraljevstva Božjega." Možda je i ovo stepenica koju čovjek mora preskočiti da bi došao do Boga. Ali ako u svoje vrijeme čovjek ne preskoči tu stepenicu i ne zakorači dalje, obično, ili postane razočarani duhovnjak koji napusti svoje zvanje, ili duhovni dosadnjaković kojeg ljudi izbjegavaju.

Biti čovjek. Sjetimo se kako nekada, nakon silnog truda, jednostavno sjednemo, udahnemo, prepustimo se i tek tada osjetimo povjetarac kako puše, lišće kako treperi, miris šume što ga vjetar donosi... Jeste li ikad susreli osobu koja zrači mirom i blagošću koje ne budu oči? Osobu koja ne govori puno, a koja ima onaj blagi, neusiljeni smješkak. Osobu za koju osjetite da zaista sluša što govorite, osobu koje je šutnja puna tajne...? Možda neka starica u selu, ili ponekad neki vrlo jednostavni svećenik, neki umjetnik, možda, za kojega malo tko zna...? Kad vas takva osoba gleda, nasmiješi se i sasluša par vaših riječi, uviđate nešto silno različito od rječitosti, nerveze, zahtjeva... koji često dolaze i od 'duhovnih ljudi' koji se glasno smiju, ali im baš i ne stoji; koji, kad vas slušaju, znakovito kimaju glavom i potvrđuju: "aha, da, da, baš tako"; koji napeto čekaju da završite kako bi vam izrekli svoju mudru pouku... eto o tome se radi u priči...